

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 3018200287
Dátum vydania rozhodnutia: 21.08.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3018200287.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: E. P., B. F., J. P. XXX/X, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Lacom so sídlom Kanianka, Bojnická cesta 28/5, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29. júna 2018, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 25Sa/15/2018-42 zo dňa 29. novembra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 25Sa/15/2018-42 zo dňa 29. novembra 2018 z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1.

1. Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom z 29. novembra 2018, č.k. 25Sa/15/2018-4, zrušil rozhodnutie žalovaného Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne, Bratislava č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29. júna 2018 a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. marca 2018 a vec vrátil na ďalšie konanie. Súčasne žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.

2. Rozhodnutím číslo č. XXX XXX XXXX X zo dňa 29. júna 2018 Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, príslušný na rozhodovanie podľa § 215 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 677/2006 Z.z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietol odvolanie žalobcu E. P. podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie, č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. marca 2018, vo veci odňatia starobného dôchodku od 4. júla 2014 v celom rozsahu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie.

3. Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. marca 2018 Sociálna poisťovňa, ústredie rozhodla

podľa § 65, § 274 a § 112 ods. 2 a 6 zákona o sociálnom poistení o odňatí starobného dôchodku od 4. júla 2014. Dôvodila tým, že zhodnotením doby zamestnania z opravných evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia zo dňa 26. augusta 2013 a zo dňa 11. novembra 2013 za obdobie od 1. januára 1996 do 31. decembra 1999 so zaradením do I. pracovnej kategórie, potvrdené pečiatkou Vojenského útvaru XXXX, O., žalobca získal celkom 20 rokov zamestnania v I. pracovnej kategórii a na základe uvedeného mu bol priznaný starobný dôchodok k dôchodkovému veku 55 rokov, od 14. júla 2012. Zamestnávateľ žalobcu Vojenský útvar XXXX, O. napadol správnosť týchto opravných listov dôchodkového zabezpečenia a trval na správnosti pôvodného evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zo dňa 16. decembra 2012, vystaveného Vojenským úradom finančného zabezpečenia V., podľa ktorých žalobca v kalendárnych rokoch 1996 až 1999 vykonával zamestnanie zaradené do II. pracovnej kategórie (02/077/01/2). Žalobca tak nespĺnil podmienku získania najmenej 20 rokov v zamestnaní zaradenom do I. pracovnej kategórie a nárok na starobný dôchodok od 14. júla 2012 mu nevznikol.

4. Krajský súd preskúmal na základe správnej žaloby zákonnosť rozhodnutia a postupu a správnych orgánov. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žiadosťou spísanou dňa 18. júla 2012 žalobca požiadal o priznanie starobného dôchodku od 14. júla 2012. Žiadosť bola rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 6. augusta 2012 zamietnutá s odôvodnením, že v zamestnaní zaradenom do I. pracovnej kategórie získal 16 rokov a 249 dní, čím nespĺnil jednu zo základných podmienok na nárok na starobný dôchodok. V prejednávanej veci bolo sporné posúdenie doby zamestnania žalobcu od 1. októbra 1995 do 31. decembra 1999 vo Vojenskom útvaru XXXX O., vo funkcii odborný referent.

5. Na podklade opravného evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia bolo vydané nové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13. decembra 2013, ktorým bol žalobcovi priznaný od 14. júla 2012 starobný dôchodok. Sociálnej poisťovni, ústredie bol dňa 23. decembra 2013 doručený list zamestnávateľa žalobcu Vojenský útvar XXXX O., v ktorom vyjadril nesúhlas s dokladmi predloženými žalobcom a trval na pôvodných evidenčných listoch dôchodkového zabezpečenia, ktoré preukazovali prácu žalobcu v II. pracovnej kategórii.

6. Rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 23. júna 2014, ktorým bolo rozhodnuté o odňatí starobného dôchodku od 4. júla 2014 rozsudkom č.k. 15Sd/187/2014-36 zo dňa 25. júna 2015 krajský súd potvrdil ako zákonné a vecne správne. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 1So/66/2015 zo dňa 18. júla 2017 rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie o odňatí starobného dôchodku zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

7. V intenciách právneho názoru vysloveného najvyšším súdom Sociálna poisťovňa, ústredie požiadala Ministerstvo obrany, B. o vyjadrenie sa k veci a Sociálna poisťovňa, pobočka Prievidza, vykonala výsluch svedkov E. K., E. H. a A. C. Š. na účely zistenia zamestnania v I. a II. pracovnej kategórii. Na základe takto zisteného skutkového stavu Sociálna poisťovňa, ústredie vydala dňa 12. marca 2018 rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X, ktorým odňala žalobcovi starobný dôchodok od 4. júla 2014. Konštatovala, že zo zápisníc z vypočutia svedkov vyplynulo, že ani jeden nevedel jednoznačne potvrdiť skutočnosť o tom, že žalobca v období od 1. októbra 1995 do 31. decembra 1999 vykonával zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie. Evidenčné listy dôchodkového zabezpečenia z 26. augusta 2013 a 11. novembra 2013 neboli vystavené vojenským útvarom XXXX O., neexistujú žiadne doklady, ktoré by potvrdili skutočnosť o tom, že žalobca v období od 1. októbra 1995 do 31. decembra 1999 vykonával zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Sociálna poisťovňa, ústredie dospela k záveru, že zhodnotením doby zamestnania žalobcu od 1. januára 1996 do 31. decembra 1999 do II. pracovnej kategórie žalobca nespĺnil podmienku získania najmenej 20 rokov v zamestnaní zaradenom do I. pracovnej kategórie.

8. Proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 12. marca 2018 podal žalobca odvolanie spolu s Čestným vyhlásením J. A. G. L., bývalého veliteľa VÚ XXXX O. v rokoch 2006-2012 a Čestné vyhlásenie J. Y.Y. A. C. Š.. Žalovaný odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia reagujúc na čestné vyhlásenie J. A. G. L. uviedol, že listom

Ministerstva obrany SR, Vojenský archív - centrálna registratúra v Trnave zo dňa 3. júla 2015 bolo oznámené, že vo vojenskom archíve sa nenachádza osobný spis, dôchodkový spis ani mzdové listy žalobcu. Finančné doklady za roky 1995 až 1999 VÚ XXXX - XXXX O. neodovzdali. Zároveň žalovaný poukázal na uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru, odboru kriminálnej polície v Prievidzi zo dňa 26. marca 2015, ktorým bolo prerušené trestné stíhanie za zločin subvenčného podvodu podľa §225 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil žalobca tým, že dňa 26. augusta 2013 po tom, ako mu bola zamietnutá žiadosť o starobný dôchodok, priložil opravený evidenčný list dôchodkového zabezpečenia preukazujúci zaradenie do I. pracovnej kategórie v období od 1. januára 1996 do 31. decembra 1999.

9. Krajský súd s poukazom na zistené skutočnosti dospel k záveru, že správne orgány sa dôsledne neriadili právnym názorom vysloveným v zrušujúcom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1So/66/2015. Podľa názoru krajského súdu žalobca v konaní produkoval dostatok dôkazov, z ktorých vyplynulo, že práce zaradené do I. pracovnej kategórie skutočne vykonával. Z podporných dôkazov vyplynulo, že pracovisko žalobcu (sklad) bolo zaradené medzi pracoviská so škodlivými materiálmi (látkami), že žalobca mal skrátenú pracovnú dobu, mal nárok na dodatkovú dovolenku, na rekondičné pobyty, dostával príslušné príplatky za prácu v škodlivom prostredí a taktiež sa podroboval potrebným lekárskeym prehliadkam. Pokiaľ sa v spise nenachádzali ďalšie listiny, ktoré by jednoznačne potvrdili, že žalobca v rozhodnom období vykonával zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie, bolo na zvážení správneho orgánu, aby vzal do úvahy všetky už získané dôkazy a tieto vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach. Za účelom riadneho zistenia skutkového stavu bolo opodstatnené vykonať aj výsluch A. L., ktorý mal podpísať sporné opravné evidenčné listy. Vykonaným výsluchom tohto svedka mohli byť zistené ďalšie okolnosti práce vykonávanej žalobcom v rozhodnom období, ozrejmujúce obsah a charakter pracovnej náplne žalobcu. V súvislosti s trestným stíhaním žalobcu za zločin subvenčného podvodu správnym orgánom vytýkal, že nezisťovali v akom štádiu sa uvedené trestné stíhanie nachádzalo, či sa v ňom pokračovalo alebo či bolo zastavené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci nebol zistený správne a vykonané dokazovanie bolo uskutočnené jednostranne, v neprospech žalobcu. Rozhodnutia správnych orgánov podľa §191 ods. 1 písm. e/ SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

10. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa §167 ods. 1 SSP a úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.

2.

11. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Dôvody kasačnej sťažnosti pojal do troch sťažnostných bodov.

12. V prvom sťažnostnom bode nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, ktorý sa týkal nedostatočne vykonaného dokazovania výsluchom, ktoré malo spočívať v tom, že správny orgán nevypočul svedka J. A. G. L., ktorý by ozrejmil okolnosti, obsah a charakter pracovnej náplne žalobcu v spornom období; nezisťovania štádia trestného stíhania žalobcu a nerešpektovania právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 1So/66/2015 zo dňa 18. júla 2017.

13. V druhom sťažnostnom bode žalovaná zrekapitulovala správne konania, ktoré prebiehali na základe žiadosti žalobcu o starobný dôchodok, na jednotlivé rozhodnutia, ktorými bola žiadosť o starobný dôchodok zamietnutá, potom starobný dôchodok bol priznaný a nakoniec bol starobný dôchodok odňatý. V súvislosti s realizáciou rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1So/66/2015 zo dňa 18. júla 2017 poukázala na dokazovanie, ktoré vykonala a konštatovala, že neexistujú žiadne doklady, ktoré by jednoznačne potvrdili, že žalobca v období od 1. októbra 1995 do 31. decembra 1999 vykonával zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie. Ani jeden z vypočutých svedkov nevedel jednoznačne potvrdiť, že žalobca v predmetnom období vykonával zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie, výkon zamestnania v I. pracovnej kategórii iba pripúšťajú, ale nepotvrdzujú. Rovnako ani z funkčnej náplne, ktorá vyplývala z jeho zaradenia do funkcie odborný referent nebolo možné jednoznačne usúdiť, že zamestnanie, ktoré žalobca vykonával, malo byť zaradené do I. pracovnej kategórie. Podľa

evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia, záväzných pre žalovanú, žalobca v období od 1. októbra 1995 do 31. decembra 1999 vykonával zamestnanie zaradené do II. pracovnej kategórie. Žalovaná zdôraznila, že zamestnanie žalobcu vo zvýhodnenej I. pracovnej kategórii by bolo možné zhodnotiť len na základe rezortných zoznamov, ktoré v súlade s §17 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. vydávali ústredné orgány štátnej správy a ústredné orgány štátnej správy republík po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí. Žalobca ale v období od 1. októbra 1994 do 31. decembra 1999 nebol zamestnancom zamestnávateľa, ktorý by podľa druhu a rozsahu vykonávanej práce viedol evidenciu na účely dôchodkového zabezpečenia, na základe ktorej by mohol byť podľa príslušného rezortného zoznamu zaradený do zvýhodnenej I. pracovnej kategórie. Vykonané dokazovanie je podľa názoru žalovanej dostatočné a úplné, nakoľko jednoznačne preukazuje, že v prípade žalobcu neexistujú žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali, že v spornom období od 1. októbra 1995 do 31. decembra 1999 vykonával zamestnanie zaradené do I. pracovnej kategórie tak, ako to tvrdí žalobca. Zhodnotením zamestnania žalobcu od 1. januára 1996 do 31. decembra 1999 v II. pracovnej kategórii žalobca nesplnil podmienku získania najmenej 20 rokov zamestnania zaradeného do I. pracovnej kategórie. Preskúvané rozhodnutie tak považuje za riadne odôvodnené.

14. V treťom sťažnostnom bode tvrdil, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa §440 ods. 1 písm. g/ SSP.

15. Rozsudok krajského súdu navrhol zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

3.

16. Žalobca sa v podanom stanovisku ku kasačnej sťažnosti stotožnil s rozhodnutím krajského súdu s nedostatočne zisteným skutkovým stavom veci pre posúdenie otázky, či vykonával v období od 1. októbra 1995 do 31. decembra 1999 vo Vojenskom útvere XXXX O. prácu zaradenú do I. pracovnej kategórie pre účely posúdenia nároku na starobný dôchodok žalobcu.

4.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

18. Podľa § 491 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona, ak by boli v neprospech žalobcu, ak je ním fyzická osoba alebo právnická osoba.

19. Podľa § 492 ods. 1, 2 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

20. Predmetom konania je preskúvanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne vo veci odňatia starobného dôchodku.

21. Podľa § 65 ods. 1, 2 zákona o sociálnom poistení, poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon v odsekoch 4 až 8, § 65a a § 274 neustanovuje inak.

22. Podľa § 274 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú.

23. Podľa § 112 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, dávka sa odníme, ak zanikol nárok na dávku alebo ak sa zistí, že sa dávka priznala neprávom.

24. Nebolo sporné, že žalobca bol v období od 1. januára 1996 do 31. decembra 1999 odborným referentom č.h. 7.45. v Zásobovacej základni A. B. Funkčná náplň zamestnanca, vyplývajúca zo zaradenia, bola zabezpečovanie vykonávania technických kontrol skladových zásob, zabezpečovanie ošetrovania materiálu a techniky v skladoch, zodpovedanie za evidenciu techniky a materiálu v skladoch, zabezpečovanie podkladov pre obmeny materiálov, jeho rušenie a odpredaj nadnormatívnych zásob, príprava pre výdaj a príjem materiálu zo skladu, riadenie a kontrola práce s jedmi v zmysle § 15 a § 17 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 206/1988 Zb.

25. Základným rozporom medzi účastníkmi konania je to, či bolo vykonávané zamestnanie správne zaradené do príslušnej pracovnej kategórie za roky 1996 až 1999, resp. či bolo vystavenie oprávneho evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zo dňa 26. augusta 2013 a zo dňa 11. novembra 2013 realizované na podklade objektívne preukázaných skutočností.

26. Podľa § 274 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa zachovávajú.

27. Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov, zamestnania sú na účely dôchodkového zabezpečenia zaradené do 31. decembra 1999 podľa druhu vykonávaných prác do troch pracovných kategórií. Zamestnania I. a II. pracovnej kategórie sú uvedené v rezortných zoznamoch zamestnaní zaradených do I. a II., vydaných pred 1. júnom 1992; do III. pracovnej kategórie patria zamestnania, ktoré nie sú zaradené do I. alebo II. pracovnej kategórie.

28. Zásady pre zaradenie zamestnania do druhej pracovnej kategórie boli uvedené v ustanovení § 14 ods. 3 zákona č. 100/1988 Zb. Ide o zamestnania vykonávané v rizikovitom pracovnom prostredí, so škodlivými látkami, pričom tieto podmienky (škodlivosť a rizikovosť) musia mať dlhodobý charakter a musia prevažovať nad ostatnými prácami. Ministerstvá, v odboroch pôsobnosti ktorých sa vykonávali práce, ktoré odôvodňovali zaradenie zamestnania do I. alebo II. pracovnej kategórie, vydávali svojimi výnosmi rezortné zoznamy zamestnaní zaradených do I. a II. pracovnej kategórie. Zamestnancom potom môže byť vykonávaná práca hodnotená v I. alebo v II. pracovnej kategórii, len keď názov zamestnania (funkcia), ktoré vykonával a jeho číslo podľa kvalifikačného katalógu je uvedené v príslušnom rezortnom zozname, ktorý je záväzný tak pre orgány sociálneho zabezpečenia, ako aj pre všetky organizácie v pôsobnosti príslušného rezortu. Pri zmene zaradenia do preferovanej pracovnej kategórie (§18 ods. zákona č. 100/1988 Zb.) započítava sa doba podľa nového zaradenia od začiatku jej preukázaného výkonu, ak je to výhodnejšie, inak od účinnosti výnosu, ktorým bola táto zmena vykonaná. Táto zásada však platí iba vtedy, ak deň, od ktorého sa priznáva dôchodok, spadá do obdobia účinnosti tohto výnosu.

29. Kasačný súd mal z obsahu pripojených spisov za preukázané, že žalobca poukazoval na zaradenie na rizikové pracovisko od 1. októbra 1995, kde pracoval s jedmi a bojovými látkami. Toto tvrdenie podložil viacerými dôkazmi, ktorými preukazoval výkon práce zaradenej do I. pracovnej kategórie. Bývalý zamestnávateľ žalobcu, Vojenský útvar XXXX O., listom zo dňa 20. decembra 2013 napadol správnosť opravných evidenčných listov dôchodkového zabezpečenia. Trval na správnosti pôvodného evidenčného listu dôchodkového zabezpečenia zo dňa 16. decembra 2002, vyhotoveného Vojenským útvarom finančného zabezpečenia XX, V., podľa ktorého žalobca v období od 1. decembra 1992 do 31. decembra 1999 vykonával zamestnanie zaradené do II. pracovnej kategórie.

30. K odstráneniu pochybností o skutočnom obsahu a charakteru žalobcom vykonávanej pracovnej

činnosti v spornom období, Sociálna poisťovňa doplnila dokazovanie výsluchom svedkov, bývalých spolupracovníkov žalobcu E. K., E. H. a A. C. Š.. Na posúdenie dôvodnosti zaradenia zamestnania žalobcu v spornom období do zvýhodnenej pracovnej kategórie tak, ako to správne konštatoval aj krajský súd, bolo treba zistiť, či žalobca vykonával sústavne a v priebehu kalendárneho mesiaca prevažne rizikové práce, pri ktorých dochádza k častým a trvalým poruchám zdravia pracujúcich pôsobením škodlivých fyzikálnych a chemických vplyvov (§ 14 ods. 2 písm. a/-l/ zákona č. 100/1988 Zb.). Žalobca v priebehu celého konania tvrdil, že niekoľkokrát denne prichádzal do styku s látkami, pri nakladaní s ktorými musel používať ochranné pomôcky. Z doteraz vykonaného dokazovania, tak ako to správne konštatoval aj krajský súd, nemožno posúdiť splnenie zákonných podmienok uvedených v ustanovení §14 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. pre zaradenie zamestnania v rozhodnom období do I. pracovnej kategórie.

31. Záverom je potrebné poznamenať, že dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesno-právnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona. Preto odvolací súd postupoval podľa § 491 a § 492 SSP.

32. Vzhľadom na uvedené dôvody, kasačný súd podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

33. O náhrade trov konania kasačný súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 a § 167 ods. 1 SSP a podľa výsledku konania priznal žalobcovi úplnú náhradu trov kasačného konania. O výške náhrady trov kasačného konania rozhodne správny súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.